முதுமை – THE EBBING YEARS

முதுமையில் தனிமையின் வலி
என் கை பிடித்தவளை இழந்ததினால் வந்த தனிமை
நாங்கள் ஈன்றெடுத்த சுயனலவாதிகள் என்னை
தொலைத்ததால் வந்த வெறுப்பு
அந்த வெறுப்பை வெளிபடுத்த முடியாமல் வெளிப்படும்
கோபம்
அந்த கோபத்தை கண்டு பயந்து ஓடும் சுற்றம்
எதற்க்காக இந்த காத்திருப்பு தெரியவில்லை
யாருக்காக இந்த காத்திருப்பு புரியவில்லை
என் மனதில் உள்ள பாரத்தை இறக்க வழி தெரியாமல்
மனம் விட்டு பேச மனிதம் இல்லாமல் போன இந்த உலகத்தில்
என்னுளேயே அழுது கரைந்து, என்னுளேயே பேசி சிரித்து
என்னுளே யே விவாதித்து சண்டையிட்டு
தோற்று சோர்ந்து அமர்திருக்கிறேன்

முதுமையின் உண்மை இது தான் என்று முன்னமே தெரிந்திருந்தால்
தாயின் கருவறையிலேயே என்னை
மறித்துக்கொண்டிருப்பேன்...
சொந்தமும் நட்பும் இருக்கும் சுவடு தெரியாமல் தூரத்தில் மறைந்து போக
அந்த கடல் அலைகளின் சத்தத்தில் என்னுள்
எழுந்த விம்மல்களை ஸ்ருதி பிசகாமல் சேர்த்துவிட்ட கர்வத்தில்...
அமர்ந்திருக்கிறேன் - தனிமையில்...
என் முடிவின் வருகைக்கு…

GAYATHRI RAMESH
GRD IYERS

THE EBBING YEARS

The dull pain of the ebbing years
Reaping loneliness from losing my dear one
Inheriting aversion at the easy abandonment by the selfish creations that sprang from my loins
Inability to vent that aversion is begetting flashes of anger
That anger is scattering one and all around me
For what the wait... is unknownst to me
For whom the wait... is unbeknownst to me
Not knowing how to unburden the heavy heart
Unable to let the heart cry out loud in this inhumane world
Crying and melting…conversing and laughing… within oneself
Within oneself…debating and fighting
Defeated and utterly desolate, I have now subsided…
Had I known earlier that this was the stark truth of the ebbing years

Without a qualm would I have destroyed myself whilst in my mother's womb
One's kin and kinship have melted without any trace into dark emptiness
With fierce pride have I merged the racking sobs into the sounds of the lapping waves with missing nary a single note
Huddled in loneliness,

I now await my end…

GAYATHRI RAMESH
GRD IYERS